

Respect!

Minister van Sport Philippe Muyters gaf op 6 oktober het startschot – of beter gezegd: floot de actie op gang – van de 'Week van de Official', een initiatief om meer respect te vragen voor de zowat 15.000 Vlaamse officials. "Respect is belangrijk. Zonder officials is er geen sport", aldus de minister, nota bene een trouwe supporter van 'den Antwerp' – niet meteen de plek waar scheidsrechters graag naartoe trekken – én bovendien jarenlang amateurvoetballer in een vriendenverband, nog zo'n officialonvriendelijke werkomgeving. Met die cocktail dringt de vraag zich op: heeft onze Antwerpminnende en weekendvoetballende sportminister altijd het nodige respect gehad voor de scheids? "Eén keer niet", geeft de minister ootmoedig toe. "Ik had geroepen tegen de scheidsrechter. Maar ik ben vrijgesproken voor de groene tafel." (MH)

FOTO: JEFFREY/STOCK/GETTY IMAGES

WALTER VAN STEENBRUGGE

Kerel

De meeste interviews van voetballers zijn oersaai. Dat komt wellicht omdat de voetballers steeds een waakhond, namelijk de persverantwoordelijke van de club, naast zich moeten dulden die erop toeziet dat geen te scherp woord, of een woord te veel in de microfoon van de journalist terechtkomt.

In de mediatraining, of wat daar zou voor moeten doorgaan, worden de gemeenplaatsen duidelijk ingeoeffend, zoals "het is het collectief dat telt", "het is de vrucht van heel hard werken", "we bekijken het wel match na match", "we hebben vandaag geen kansen weggegeven". Wie iets nieuws of verrassends van een speler wil vernemen die nog hijgend en vol onder de adrenaline van het veld stapt, komt meestal van een koude kermis thuis.

Hannes Van der Bruggen vormt hierop een welgekomen uitzondering. De kapitein van KV Kortrijk blijft steeds zijn eigenzinnige zelf. Nooit verlegen om emotie te tonen – het leven en de sport is toch één en al emotie, zie je hem denken – een diepe zucht te slaken en vooral te zeggen waar het op staat. Authentiekier kom je ze in het leger van de professionele voetballers van vandaag niet meer tegen.

Onbegrip en woede was er bij Van der Bruggen na afloop van de wedstrijd KV Kortrijk - Charleroi. Van der Bruggen fulmineerde voor de microfoon van Play Sports. Hij vond de arbitrage tijdens de wedstrijd maar niets, want partijdig, en voegde eraan toe dat KV Kortrijk op korte termijn voor de derde keer zwaar benadeeld was door de scheids. Op Standard was er een heel licht toegekende strafschop voor de Rouches, terwijl er in de thuismatch tegen Gent geen penalty voor KV Kortrijk werd gefloten voor een soortgelijke fase.

Van der Bruggen concludeerde: "Het niveau van de scheidsrechters is in België niet goed genoeg." De gewezen universiteitsstudent taal- en letterkunde trok vervolgens zijn logica door en schermdde met het vermoeden van onschuld. Volgens Van der Bruggen zijn Delferiére en Vertenten onschuldig totdat hun fout strafrechtelijk definitief komt vast te staan. En dus vroeg de kapitein zich af waarom de gewezen nummers één en twee van het Belgisch scheidsrechterskorps geen kans kregen om hun vak opnieuw uit te oefenen.

De woorden van Hannes Van der Bruggen waren nog maar net de ether in of er kwam hevig protest en niet het minst van een van de meest gewaardeerde voetbalcommentatoren, namelijk Peter Vandenbempt.

In zijn overigens steeds gesmaakte beschouwingen verzocht Vandenbempt de kapitein van Kortrijk om bij de voetballes te blijven en zich niet in te laten met juridische beschouwingen over het dossier 'Propere Handen', dat is voer voor juristen. De voetbalverslaggever vond dan weer zelf dat de tijdelijke verbanning van de scheidsrechters een juiste beslissing was; net zoals hij de wraking van de eerste onderzoeksrechter een schande vond.

Vraag echter aan Peter: hoelang is tijdelijk? De schorsing van de beide scheidsrechters is een ordemaatregel van de Koninklijke Belgische Voetbalbond en ordemaatregelen zijn

per definitie voorlopige beslissingen die men neemt in afwachting van een definitieve uitspraak rond het onderwerp dat de schorsing veroorzaakte.

Een eindbeslissing in de affaire 'Propere Handen' lijkt evenwel nog niet meteen in het verschiet te liggen, waardoor de ordemaatregel weleens een heel lange duur dreigt te zullen kennen en daardoor toch het karakter krijgt van een sanctie. Vraag is of de beide scheidsrechters de reeds maandenlang durende schorsing, die thans niet bevestigd geraakt door een uitspraak ten gronde, binnenkort niet zullen aanvechten.

De kans op een terugkeer naar de voetbalvelden lijkt mij, op basis van de beginselen van behoorlijk bestuur en als jurist, niet denkbeeldig. En dus kan een comeback van de beide referees zich realiseren waarvoor Hannes Van der Bruggen uitdrukkelijk ijverde.

Indien Hannes Van der Bruggen tijdens zijn universitaire opleiding ooit een vak 'Recht' heeft gekregen, dan was hij volgens mij wel wakker en bij de les.

Ik pleit voor meer Hannes. Hannes is voor mij ook een echte 'Kortrijkse Kerel'. Een kerel stond in de vroege middeleeuwen bekend als een man met durf, moed en met een drang naar vrijheid. Die heeft het moderne voetbal met al zijn clichés wel nodig. ■